

דף ד.

עין משפט א.

אור"ח סימן תרלג פעיף ד

ה. ד. מיעטה בתבן א וביטלו שם הרי זה מיעוט, וכ"ש בעפר וביטלו שם ב, אבל בסתם אינו מיעוט אפי' בעפר עד שיבטלנו כפה.

עין משפט ב.

אור"ח סימן תרלג פעיף ד

עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ג.

אור"ח סימן תרלג פעיף ב

ב. היתה גבוה יותר מעשרים אמה וענפים עם העלים שלהם יורדים למטה מעשרים אם צלתן מרובה מחמתן כשרה.

עין משפט ד.

אור"ח סימן תרלג פעיף ט

ט. היתה גבוה יותר מעשרה וענפים עם העלים יורדים לתוכה לפחות מעשרה, אפי' אם חמתן מרובה מצילתן פסולה ג, אבל אם הנויין יורדים לתוך עשרה אינם פוסלים ד.

א. אבל בתבואה בטלה דעתו אצל כל אדם ולא הוי ביטול. מ"ב אות יו"ד. ובשער הציון אות י"ב.

והביטול היינו לשבעת הימים, כ"כ רש"י הביאו הב"י. אבל לר"ח בעינן ביטול עד עולם ולדינא כרש"י, אבל המחמיר לבטלו עד עולם תע"ב. ב"ח. וכה"ח אות י"ג מהאחרונים.

ב. וביו"ט אסור למעטה כמו בסי' שי"ג סעיף יו"ד. מ"א ס"ק ד'.

ג. דכל שאין בחללה עשרה הוי דירה סרוחה, אבל נוי אינו מזיק בזה לפסול הדירה. ט"ז ס"ק י'.

ופסולה היינו אפי' בדיעבד ושלא כדעת מקצת חכמים. כה"ח אות ל"ד.

ד. וכל דבר שאינו חשוב אהל אינו ממעט בסוכה אלא הרי הוא כשאר כלי תשמישו בסוכה. מ"ב אות כ"ז.

ואפשר כאן אף אם הנויין ממין סכך כגון שושנים ועשבים נאים וריח טוב אין ממעטים בפחות מעשרה. כ"כ המ"ב בשער הציון אות כ"ז. אם הנויין תלויין בהוציין שיורדין בתוך עשרה והוא צריך ההוציין לתליית הנויין אינם פוסלים. כה"ח ט"ל.

עין משפט ה. אר"ח סימן תרלג פעיף ה

ה. היתה גבוה יותר מעשרים אמה ובנה בה איצטבא^ה כנגד דופן האמצעי^ו על פני כולה^ז, ובאיצטבא זו יש שיעור סוכה כשרה, כל הסוכה כשרה^ח אפי' מחוץ לאיצטבא.

עין משפט ו. אר"ח סימן תרלג פעיף ו

ו. אבל אם בנה האיצטבא מן הצד כגון על פני אחד מדפנות הצדדים ונמצא שאין לה אלא ב' דפנות^ט, אם יש מן האיצטבא עד הדופן השני פחות מד' אמות^י כשרה על האיצטבא בלבד^כ אם יש בה שיעור סוכה.

עין משפט ז. אר"ח סימן תרלג פעיף ז

ז. אם בנה האיצטבא באמצע הסוכה^ל אם יש ממנה ולכותל לכל צד פחות מד' אמות כשרה על האיצטבא^מ, אפי' אם גבוה האיצטבא יותר מעשרה^נ, אבל אם יש בינה לכותל יותר מד' אמות פסולה אפי'

- ה. היינו בנין אבנים וטיט. מרש"י סוכה ד' ע"א, וה"ה בנין מעצים או מבלטות.
- ו. דסתם סוכה בת ג' דפנות והרביעית כולה פתח. רש"י שם.
- ז. שיש לה ג' דפנות כשרות.
- ח. כך היא דעת רש"י, וכך כתבו הגאונים. ולענין הלכה כיון שהרמב"ם והרא"ש מסכימים לדעת רש"י כך נקטינן וע"כ פסק כן בשו"ע. והטעם כיון שעל האיצטבא עיקר הסוכה כדינה, מחוץ לאיצטבא הוי כפסל הסוכה שנידון כסוכה בסי' תרל"א סעיף ז'. ט"ז ס"ק ה'. ומ"א ס"ק ו'.
- ט. כך פי' רש"י שם.
- י. שאז גם הדופן השלישית נכשרת ע"י דופן עקומה. ט"ז ס"ק ו'. וכל זה כשהדפנות מגיעות לסכך אבל בלאו הכי לא אמרינן דופן עקומה כמ"ש בסי' תרל"ב סעיף א'.
- כ. דמה שמחוץ לאיצטבא אין לה סכך כיון שרואין אותו כאילו הוא כותל עקום. מ"א ס"ק ו' מהרא"ש.
- ל. כאן בא להשמיענו שאומרים דופן עקומה לא רק מצד אחד אלא מכל הרוחות, ב"ח. וט"ז ס"ק ז'. ואף שהדפנות גבוהים למעלה מעשרים אמרינן דופן עקומה מכל צד.
- מ. דהוכשרה רק מצד דופן עקומה.
- נ. לאפוקי ממהרי"ץ גיאת דאם האיצטבא גבוה עשרה טפחים היא רשות אחרת. הביאו הטור והב"י.

האיצטבא גבוה לעצמה עשרה פ.

עין משפט זז.

או"ח סימן תרלג פעיף י

י. היתה נמוכה מעשרה וחקק בה להשלימה לעשרה וחקק יש שיעור סוכה, אם אין בין החקק לכותל ג' טפחים אמרינן לבוד ע וכשרה פ ואם לאו פסולה.

דף ד :

עין משפט א.ב.

או"ח סימן תרל פעיף ו

ז. נעץ ד' עמודים בין באמצע הגג בין על שפת הגג וסיכך על גבן פסולה. ויש מי שמכשיר בנעץ על שפת הגג ז משום דאמרינן גוד אסיק מחיצתה.

ס. וי ולא אמרינן גוד אסיק מחיצתה להכשיר על גבה, ואף שלענין שבת אמרינן כך לענין סוכה בעינן מחיצות הניכרות כעין דירה. כ"כ הב"י בשם הר"ן.

ע. שמחשיבין כאילו החקק מגיע עד הכותל, אבל אין רואין כאילו הכותל נתקרב לחקק ע"י לבוד, דלשון לבוד כמו סניף שמאריכין אותו ע"י סניפין. כך נראה מדברי רש"י.

פ. אפי' מחוץ לחקק כך משמע מלשון השו"ע ומב"י, אבל הטור כתב דדוקא בתוך החקק כשרה, וכך דעת הב"ח, ובמקום חובה מדאורייתא כגון כזית בלילה ראשונה יש להחמיר. כה"ח אות מ"ג.

ו. אבל אם יש בניהם ג' טפחים פסולה. ואין להכשיר מטעם דופן עקומה למטה, דלא אמרינן דופן עקומה אלא כשיש כאן דופן גבוה עשרה כבר ואח"כ אומרים נתעקמה, אבל בדופן שאין בה עשרה אין שמה דופן לומר בה דופן עקומה. ט"ז ס"ק י"ב. ומ"א ס"ק ט'.

ז. אם אין מחיצות הגג בולטות וניכרים לכו"ע לא אמרינן גוד אסיק, והלבוש השמיט ויש מכשירין כי העיקר כהאוסרים. מ"ב אות ל"א.

ח. וגם למתירים בגוד אסיק דוקא בנעץ על שפת הגג ממש, אבל רחוק מזה אפי' בתוך פחות מג' טפחים לא אמרינן לבוד וגם גוד אסיק לכו"ע. מ"ב אות ל"א.